

Добър по сърдце, засмѣнъ и кротъкъ по нравъ, Златарски билъ обиченъ човѣкъ, всички го уважавали и канили. Златарски билъ прочутъ и въ странство. Членъ билъ на учени дружества въ Русия, въ Чехия, въ Полша, въ Берлинъ, въ Загребъ и въ други градове.

Презъ 1934 г. бѣха поканени учени мъже и професори отъ много държави да дойдатъ въ България, гости на университета „Св. Климентъ“. Дойдоха такива отъ много държави, дори отъ Америка. Заедно съ другаритѣ си българи професори Златарски, като познатъ съ чужденци, развеждаше бележититѣ чужденци професори изъ България и имъ показваше българскитѣ старини.

Съ тази своя добре изпълнена служба Василь Златарски допринесе твърде много за българското име въ чуждитѣ държави.

Василь Златарски бѣ задоменъ за Слава Маркова отъ Русе въ 1900 г. Неговата дъщеря Възкресения добила висше образование въ Парижъ. Тя е омъжена за Д-ръ Димитъръ Тодоровъ.

Проф. Василь Златарски е написалъ 150 исторически съчинения и четири голѣми тома подъ име „История на българската държава“.

По искането на учители, студенти и граждани Златарски основа „Историческо дружество“ въ София. Членоветѣ го избираха за председател на дружеството до самата му смъртъ.

Поради много трудъ и преумора В. Златарски се поболѣ отъ тежка болестъ и на 15 декемврий 1935 г. почина на 69-годишна възраст съ перо въ ржка.

---